

Sygn. akt VI U 247/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy R. P.

przeciwko (...) w W.

o odsetki od jednorazowego odszkodowania

w związku z odwołaniem R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 29 kwietnia 2019 roku, znak: JO/o/045041519

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od R. P. na rzecz (...)w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 247/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2019 roku, znak: (...), (...)w W. odmówił R. P. prawa do odsetek ustawowych w związku z przyznaniem i wypłatą jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 10 sierpnia 2012 roku.

W uzasadnieniu orzeczenia podano, że podstawą do wydania decyzji z dnia 29 kwietnia 2019 roku o przyznaniu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu odwołujący uległ w dniu 10 sierpnia 2012 roku, był prawomocny wyrok Sądu Okręgowego dla Warszawy – Pragi w Warszawie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 marca 2019 roku, który Zakład otrzymał wraz z aktami sprawy w dniu 25 kwietnia 2019 roku. W sentencji wyroku Sąd nie wskazał odpowiedzialności organu rentowego. Wobec czego brak jest podstaw do wypłaty odsetek od 21 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty.

(decyzja z 29 kwietnia 2019 roku – akta rentowe)

R. P. w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do odsetek ustawowych od jednorazowego odszkodowania.

W uzasadnieniu odwołania podał, że gdyby - na etapie postępowania przed organem rentowym - przeprowadzona została konsultacja z specjalistą urologiem, to z pewnością mogłoby zakończyć postępowanie na etapie komisji lekarskiej (...)

(odwołanie – k. 5)

(...)w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości, przytaczając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o zasądzenie od R. P. na rzecz Zakładu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie – k. 1)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2017 roku organ rentowy przyznał R. P. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ dnia 10 sierpnia 2012 roku w wysokości 12.135,00 zł. W uzasadnieniu decyzji (...) wskazał, że ustalił, iż w wyniku wypadku R. P. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%.

(okoliczność bezsporna)

R. P. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o ustalenie, że doznał stałego, a nie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a także że doznał większego uszczerbku na zdrowiu, niż ustalił (...). W treści odwołania powołał się na powikłania po urazie, polegające na problemach z chodzeniem, a także na dolegliwości urologiczne.

(okoliczność bezsporna)

W toku postępowania Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy i neurologa.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 31 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie oddalił odwołanie R. P. od decyzji (...) w W. z dnia 21 kwietnia 2017 roku.

(dowód: wyrok SR z 31 stycznia 2018 roku – k. 31 akt VI U 214/17)

Odwołujący wniósł apelację od powyższego wyroku.

(okoliczność bezsporna)

W toku postępowania przed Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie dopuszczony został uzupełniający dowód z opinii biegłego urologa. Sąd Rejonowy nie wyjaśnił bowiem wszystkich istotnych okoliczności związanych z oceną skutków wypadku przy pracy, tj. zaburzeń nietrzymania moczu, będących następstwem urazu przeciążeniowego kręgosłupa, którego odwołujący doznał w dniu 10 sierpnia 2012 roku.

(protokół rozprawy przed SO z 13 września 2018 roku – k. 119 akt VI U 214/17; opinia biegłego – k. 137-138 akt VI U 214/17)

Kwestia nietrzymania moczu została podniesiona dopiero w odwołaniu od decyzji. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 13 września 2018 roku odwołujący wyjaśnił ponadto, że przed procesem nie leczył się u urologa. Leczenie rozpoczął ok. pół roku przed terminem rozprawy.

(protokół rozprawy przed SO z 13 września 2018 roku – k. 119 akt VI U 214/17; opinia biegłego – k. 137-138 akt VI U 214/17)

Wyrokiem z dnia 13 marca 2019 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję (...) z dnia 21 kwietnia 2017 roku w ten sposób, że przyznał R. P. jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10 sierpnia 2012 roku, oddalając apelację w pozostałym zakresie.

(wyrok SO z 13 marca 2019 roku – k. 170 akt VI U 214/17)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującego, które z uwagi na treść akt sprawy, akt sprawy VI U 214/17 i akt organu rentowego nic nowego nie wniosły do obrazu sprawy.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów z akt Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu i nie podniosły jego nieautentyczności. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2019 roku, poz. 300) jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które (...) nie ponosi odpowiedzialności.

Stosownie do powołanych przepisów, odsetki za opóźnienie w wypłacie świadczenia przysługują tylko w sytuacji, gdy opóźnienie to nastąpiło z winy (...). Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą, organ rentowy ponosi winę za opóźnienie tylko w sytuacji, gdy dysponując wszystkimi niezbędnymi dowodami pozwalającymi na wypłatę świadczenia, tego świadczenia nie wypłacił (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 29.05.2014 roku, III AUa 2071/13; wyrok SA w Łodzi z dnia 08.05.2014 roku, III AUa 1360/13). Przykładowo sąd, rozpoznając sprawę o odsetki, bada, czy w trakcie postępowania sądowego toczącego się na skutek odwołania od decyzji odmawiającej objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia, przeprowadzone zostały dodatkowe dowody dające podstawę do zmiany decyzji, czy też Sąd oparł się na dokładnie tych samych dowodach, które zebrał organ rentowy.

W niniejszej sprawie, rozpoznając roszczenie odsetkowe, Sąd badał zatem, czy w trakcie postępowania sądowego toczącego się na skutek odwołania od decyzji z dnia 21 kwietnia 2017 roku, przyznającej R. P. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległ dnia 10 sierpnia 2012 roku w wysokości 12.135,00 zł, przeprowadzone były dodatkowe istotne dowody, dające podstawy do zmiany decyzji, czy też Sąd oparł się na tym samym materiale dowodowym, którym dysponował organ rentowy.

Analiza akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie w sprawie o sygn. VI U 214/17, a także akt Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, w sprawie o sygn. VII Ua 42/18, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że dopiero w toku postępowania sądowego przeprowadzone zostały dowody, uzasadniające zmianę zaskarżonej decyzji. Z akt sprawy absolutnie nie wynika, aby w trakcie postępowania przed organem rentowym odwołujący powoływał się na dolegliwości urologiczne. Wręcz przeciwnie, z orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 31 marca 2017 roku oraz Komisji Lekarskiej z dnia 12 kwietnia 2017 roku wynika, że odwołujący badany był wyłącznie pod kątem upośledzenia funkcji kręgosłupa. Wówczas odwołujący w ogóle nie uskarżał się na dolegliwości urologiczne.

Powyższe potwierdził sam odwołujący, który na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 13 września 2018 roku podał, że przed procesem nie leczył się urologicznie. Leczenie rozpoczął dopiero ok. pół roku przed terminem

rozprawy, tj. ok. marca 2018 roku. Dodatkowo wyjaśnić należy, że biegły urolog, wydając w sprawie opinię, opierał się o badanie urodynamiczne, które zostało wykonane w dniu 27 września 2017 roku, a które nie było znane Komisji Lekarskiej w dniu badania, tj. w dniu 12 kwietnia 2017 roku.

Z powyższego jasno wynika, że kwestia nietrzymania moczu rozpatrywana była dopiero w postępowaniu sądowym, a nie przed organem rentowym, co prowadzi do wniosku, że wydana w sprawie decyzja z dnia 29 kwietnia 2019 roku odpowiada prawdzie. Ponadto należy wskazać, że wyrokiem z dnia 13 marca 2019 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił wyrok Sądu Rejonowego i poprzedzającą go decyzję ZUS z dnia 21 kwietnia 2017 roku w ten sposób, że przyznał R. P. jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10 sierpnia 2012 roku.

Zatem jednoznacznie należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy zmienił decyzję z 21 kwietnia 2017 roku poprzez przyznanie 30% uszczerbku, zamiast 15% uszczerbku. Skoro wyrok Sądu Okręgowego dotyczy wprost decyzji z 21 kwietnia 2017 roku, to organ rentowy zasadnie przyjął stawkę 1% uszczerbku na zdrowiu, która obowiązywał na ww. datę, tj. 809 zł na dzień 21 kwietnia 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ k.p.c. oraz ww. przepisów oddala odwołanie R. P. jako niezasadne.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzeka na podstawie art. 98 i 99 KPC oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądając od R. P. na rzecz(...)w W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.